Natasa Erceg Ninić diplomirala je na Pravnom fakultetu u Zagrebu, no pronašla se u umjetničkom svijetu.
Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika te Hrvatskog udruženja keramičara Kerameikon. Jedna je od osnivačica udruge Terakota koja se bavi promicanjem književnosti i primijenjene umjetnosti. U svojem se stvaralaštvu oslanja na tradiciju koju spaja sa suvremenom tehnologijom. Kontinuirano istražuje različite materijale kao što su drvo, kamen i kombinacije gline i oksida, a u njezinom je radu vidljiva opčinjenost materijalima i teksturama. Izlagala je na skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je posebnih priznanja u inozemstvu i u Republici Hrvatskoj.
Živi i radi u Zagrebu.
Natasa Erceg Ninic Šenoina br. 1 10000 Zagreb
Mobile: +385 91 523 1413
natasa.ninic@yahoo.com

GALERIJA SV. KRŠEVANA ŠIBENIK

20. travnja - 4. svibnja 2017.

Nakladnik: Galerija sv. Krševana Šibenik • Za nakladnika: Antonija Modrušan • Tekst: Vanja Babić • Oblikovanje kataloga: Valentino Dražić-Celić • Fotografije: Valentino Dražić-Celić • Lektura: Sunčica Modrušan • Postav izložbe: Nataša Erceg Ninić • Grafička priprema i tisak: Print-centar Šibenik • Naklada: 200 kom

NATAŠA ERCEG NINIĆ

Despite the fact that Nataša Ninić's ceramic objects can undoubtedly be described or generally defined by suggesting some exceptionally utilitarian designations such as plates, bowls, dishes, vases, pots or platters, they also reflect numerous sculptural characteristics. Nataša's entire creation is, in fact, unclassifiable; it balances between applied and "pure" artistic features, with the author ever acting prudently and consciously, which is extremely important. Indeed, she is not a sculptor that has succumbed inadvertently and uncontrollably to the charms of utilitarian aesthetic, thus being accidentally drawn into the world of design, but she is a designer that mindfully and boldly makes her works incorporate different sculptural elements, which prove to be by no means negligible. Her ceramics radiate individuality, subjectivity and authorial attitude, thereby resulting in a non-easily definable and slightly mysterious atmosphere, which causes the ordinary, everyday objects to assume the characteristics of fully fledged artistic objects. It is this phenomenon of overcoming everyday materiality that makes Nataša's ceramics both particularly interesting and visually impressive.
Based on these considerations, the author manages to set up her own exhibitions. For example, last year saw an exhibition at the Kranjčar Gallery in Zagreb, where the artist laid her ceramic bowls or plates on the floor while mixing them with small mounds of sand and dust. This was her way of creating a kind of spatial installation that clearly and unambiguously reminded us of archaeological excavations. Everybody was instantly aware of the fact that ceramic objects (or their remains) are among the most distinctive and often the most precious artefacts encountered by archaeologists in their search for ancient civilizations.

Nataša Ninić's latest exhibition at the St Chrysogonus Gallery in Šibenik will feature objects of spherical - and consequently - noticeably closed forms. These are not completely regular spheres with highly dynamic textures or surfaces on top of which there is a tiny opening that indicates their hollowness, thus resulting in their potential use as vases or pots. Here, functionality and artificiality are miraculously coordinated and this is also true for the relationship between geometric consideration and natural organicity. Basically, Nataša's pots/vases with their textural surfaces being strongly reminiscent of Art Informel appear to have originated from nature. Their title is associative as well; in fact, they have been compiled under the common title Planets. Indeed, the number of the exhibited spherical objects (there are nine of them) as well as their chromaticity remind us of typical images of the planets. By harmoniously arranging her objects around the exhibition area, Nataša places them into a particularly active interrelationship, thus provoking viewers to feel that positive saturation with energy within the entire space. In this regard, her latest works of art can also be approached as a unique ambient whole.

VANJA BABIĆ

Keramički predmeti/objekti Nataše Ninić, iako ih se nedvojbeno može opisati odnosno općenito definirati pomoću izrazito utilitarnih odrednica kao što su tanjuri, zdjele, posude, vaze, ćupovi ili pladnjevi, jednako će tako u sebi sadržavati i mnoge skulptorske karakteristike. Cjelokupno je Natašino stvaralaštvo, zapravo, rubnoga karaktera; ono balansira na razmeđi primijenjene i "
iste" likovnosti, pri čemu autorica – ovo je izuzetno važno – uvijek djeluje promišljeno i osviješteno. Nije, naime, riječ o skulptorici koja je nehotice i nekontrolirano podlegla čarima utilitarističke estetike te na taj način zalutala u dizajn, već o dizajnerici što svjesno i odvažno odlučuje u svoje uratke ugraditi određene, nipošto zanemarive, elemente skulpturalnosti. Njene keramike zrače individualnošću, subjektivnošću i autorskim stavom, a sve to rezultirat će teško odredivim i pomalo zagonetnim vizualnim ugođajem uslijed kojega obični svakodnevni predmeti poprimaju svojstva punopravnih umjetničkih objekata. I upravo će to nadilaženje svakodnevne predmetnosti učiniti Natašine keramike osobito zanimljivima i vizualno dojmljivima.
Posve u skladu s takvim promišljanjima, ova će autorica realizirati i postave vlastitih izložbi. Primjerice, na prošlogodišnjoj izložbi u zagrebačkoj Galeriji Kranjčar umjetnica je svoje keramičke zdjele ili tanjure položila na pod, pritom ih pomiješavši s nakupinama zemljanoga pijeska i praha. Na taj je način kreirala svojevrsnu prostornu instalaciju s jasnim i nedvosmislenim asocijacijama na arheološka iskapanja. Svakome je, naime, odmah bilo jasno kako upravo predmeti od keramike (ili njihovi ostaci) spadaju među najkarakterističnije, ali nerijetko i najdragocjenije, artefakte na koje arheolozi nailaze u svojim potragama za drevnim civilizacijama.

Na svojoj najnovijoj izložbi u Galeriji Sv. Krševana u Šibeniku Nataša Ninić izlaže objekte kuglastih - a to znači naglašeno zatvorenih – formi. Radi se o ne posve pravilnim kuglama izrazito dinamičnih tekstura odnosno površina, povrh kojih je smješten sićušan otvor što svjedoči o njihovoj prošupljenosti, a samim time i potencijalnoj funkcionalnosti kao vaze ili ćupa. Funkcionalnost i artificijelnost i ovoga su puta, dakle, začudno usklađene, a to isto vrijedi i za odnos između geometrijskog promišljanja i prirodne organičnosti. Jer, Natašini ćupovi/vaze svojim teksturalnim površinama što se izravno referiraju na slikarstvo enformela doista ostavljaju utisak kao da su ponikli izravno iz prirode. A podjednako je asocijativan i njihov naziv; umjetnica ih, naime, objedinjuje zajedničkim nazivom Planeti. I doista, izložene kuglaste forme ne samo svojim brojem – ima ih devet – već i kromatikom podsjećaju na uobičajene prikaze planeta. Skladno ih rasporedivši po prostoru galerije, Nataša svoje objekte postavlja u nadasve aktivan međuodnos te na taj način kod promatrača provocira osjećaj pozitivne energetske zasićenosti cjelokupna prostora. U tom smislu njenim najnovijim radovima moguće je pristupiti i kao jedinstvenoj ambijentalnoj cjelini.

VANJA BABIĆ